

Косовска битка (или бој на Косову) је вођена на Видовдан 15. јуна 1389. године (празник јој је данас 28. јуна по Грегоријанском календару) недалеко од Приштине, између српских и османских снага.

Српске снаге је предводио кнез Лазар Хребећановић и међу њима су биле и снаге његових средника и савезника, док се на челу турске војске налазио султан Мурат I са синовима Јакубом и Бајазитом.

У првој фази битке, српске снаге су потиснуле противника, а један од српских витезова (Милош Обилић) је успео да убије султана Мурата. Његов син Бајазит је успео после тога да консолидује своје редове и крене у противнапад у коме је заробљен кнез Лазар. Он је по његовом наређењу погубљен, после чега се османска војска повукла са бојишта и напустила Србију.

Први извори о самој бици говоре о српској победи, а тек касније се јављају наводи о нерешеном исходу и српском поразу (средином XV века). Због тога се сматра да је сама битка завршена највероватније српском победом или евентуално нерешено, али она по својим далекосежним последицама представља отоманску победу.

Лазареви наследници су под притиском мађарских напада (јесен 1389) и њихових контаката са Вуком Бранковићем, склопили у првој половини 1390. године мир са Бајазитом и признали његову врховну власт. Уз помоћ његових трупа, они су успели да потисну Мађаре и поврате изгубљене пределе у западној Србији.

Косовска битка је имала велики одјек у тадашњој Европи и успела је да привремено заустави османско ширење у Европи. Она је током наредних векова постала централни мотив српске народне епске поезије и централни мотив српског националног идентитета.

(Дневно.рс)